MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 30 października 2026 r.

Poz. 1059

OBWIESZCZENIE
MINISTRA SPORTU I TURYSTYKI[1)]

z dnia 7 października 2026 r.

w sprawie włączenia kwalifikacji wolnorynkowej „Planowanie i prowadzenie zajęć z samoobrony” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji

Na podstawie art. 25 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji (Dz. U. z 2024 r. poz. 1606) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia informacje o włączeniu kwalifikacji wolnorynkowej „Planowanie i prowadzenie zajęć z samoobrony” do Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji.

Minister Sportu i Turystyki: *J. Rutnicki*

1) Minister Sportu i Turystyki kieruje działem administracji rządowej – kultura fizyczna, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 25 lipca 2025 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Sportu i Turystyki (Dz. U. poz. 1002).

Załącznik do obwieszczenia Ministra Sportu i Turystyki
z dnia 7 października 2026 r. (M.P. poz. 1059)

INFORMACJE O WŁĄCZENIU KWALIFIKACJI WOLNORYNKOWEJ „PLANOWANIE I PROWADZENIE ZAJĘĆ Z SAMOOBRONY”
DO ZINTEGROWANEGO SYSTEMU KWALIFIKACJI

1. Nazwa kwalifikacji wolnorynkowej

Planowanie i prowadzenie zajęć z samoobrony

2. Poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji przypisany do kwalifikacji wolnorynkowej oraz odniesienie do poziomu Sektorowej Ramy Kwalifikacji

4 poziom Polskiej Ramy Kwalifikacji (dalej jako PRK), 4 poziom Sektorowej Ramy Kwalifikacji w sektorze sport

3. Efekty uczenia się wymagane dla kwalifikacji wolnorynkowej

Osoba posiadająca kwalifikację „Planowanie i prowadzenie zajęć z samoobrony” samodzielnie planuje i prowadzi zajęcia rozwijające kompetencje związane z samoobroną. Posiadacz kwalifikacji, na podstawie zdiagnozowanych potrzeb i możliwości uczestnika, przygotowuje konspekt zajęć i plan szkolenia. Organizuje, planuje i prowadzi zajęcia. Wspomaga uczestników, m.in. planując ich rozwój, udzielając wskazówek i korygując błędy. Zapewnia bezpieczną organizację zajęć, przyjmując odpowiedzialność za kondycję zdrowotną osób uczestniczących w procesie. Wdraża uczestników do prozdrowotnego trybu życia. Posiada wysoką sprawność motoryczną, szeroką wiedzę dotyczącą przejawów agresji, technik samoobrony, a także teorii i metodyki sportu oraz biologicznych i psychospołecznych podstaw funkcjonowania człowieka. Doskonali i rozwija swoje kompetencje w oparciu o trendy metodyczne i techniczne w sporcie dla wszystkich. Osoba posiadająca kwalifikację jest przygotowana do organizowania pracy instruktorskiej w zakresie samoobrony.

Zestaw 1. Opisywanie podstaw planowania i realizacji zajęć w samoobronie	
Poszczególne efekty uczenia się	**Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia**
Charakteryzuje biologiczne podstawy planowania zajęć z samoobrony	– opisuje narządy i układy człowieka, ze szczególnym uwzględnieniem aparatu ruchu, – opisuje ćwiczenia fizyczne, nazywając ruchy w stawach oraz identyfikując zaangażowane mięśnie, – identyfikuje siły (w tym grawitacji, oporu, tarcia) działające na człowieka w ruchu, – wyjaśnia pojęcie sprawności fizycznej i poszczególnych zdolności motorycznych człowieka, – wyjaśnia pojęcia i procesy z zakresu fizjologii wysiłku fizycznego człowieka, – wyjaśnia zmiany zachodzące w układach człowieka pod wpływem wysiłku fizycznego, w szczególności w układzie krążeniowo-oddechowym, posługując się odpowiednimi parametrami (np. zmiany tętna, wentylacji minutowej), – omawia krzywą intensywności zajęć.

Charakteryzuje teorię i metodykę stosowaną w planowaniu zajęć z samoobrony	– charakteryzuje obszar zawodowy instruktora samoobrony, – omawia komponenty zajęć (treść, intensywność, różnicowanie czasu i częstotliwości treningów) oraz uzasadnia ich dobór do indywidualnych potrzeb, możliwości i zainteresowań uczestników (z uwzględnieniem sprawności fizycznej, płci i wieku), jak również innych warunków (np. pogodowych, infrastruktury), – charakteryzuje strukturę zajęć z samoobrony oraz rozróżnia cele i zadania dla ich poszczególnych części, – omawia metody stosowane w realizacji zajęć z samoobrony (w tym metody nauczania ruchu, metody prowadzenia zajęć, metody kształtowania zdolności motorycznych), – omawia zasady nauczania ruchu oraz zasady treningowe, – klasyfikuje formy pracy indywidualnej i zespołowej w samoobronie (w tym formy organizacyjne i porządkowe), – charakteryzuje środki aktualnie stosowane w samoobronie (m.in. ćwiczenia, środki metodyczne, środki dydaktyczne, w tym nowości technologiczne wspierające podejmowanie samoobrony), – wyjaśnia potrzebę stosowania zasad etycznych przy wykonywaniu zadań instruktora.
Omawia zagadnienia psychospołeczne dotyczące samoobrony	– omawia motywy, a także bariery i potrzeby uczestników zajęć samoobrony (w tym wiek, płeć, tradycja, trendy), – omawia style kierowania uczestnikami zajęć z samoobrony, – omawia niezbędne elementy wstępnego wywiadu z uczestnikami zajęć przed ich rozpoczęciem, – wymienia korzyści uczestnictwa w zajęciach samoobrony w kontekście psychospołecznego funkcjonowania człowieka, – omawia zasady pracy z grupą oraz pracy indywidualnej z uczestnikiem zajęć samoobrony, – omawia wizerunek instruktora (cechy fizyczne i etyczne dobrego instruktora).
Omawia zasady bezpieczeństwa i ochrony zdrowia w samoobronie	– wymienia przeciwwskazania do uczestnictwa w zajęciach, – wymienia najczęściej występujące urazy i zagrożenia specyficzne dla uczestnictwa w szkoleniu z samoobrony, – wymienia środki ochrony zdrowia w samoobronie, – identyfikuje zagrożenia dla zdrowia i życia uczestnika zajęć wynikające z niewłaściwego wykorzystania przestrzeni i sprzętu, a także niewłaściwego prowadzenia zajęć (w tym doboru intensywności i trudności ćwiczeń, techniki ćwiczeń), – omawia zakres odpowiedzialności prawnej instruktora samoobrony.

Zestaw 2. Planowanie i organizowanie zajęć samoobrony (indywidualnych i grupowych)	
Poszczególne efekty uczenia się	**Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia**
Charakteryzuje zjawiska związane z agresją i sposoby przeciwdziałania im	– omawia zagrożenia zewnętrzne, przyczyny i przejawy agresywności, – wymienia bierne i czynne sposoby przeciwdziałania agresji, w tym metody bezpośredniego przeciwdziałania agresji (werbalne, ruchowe, werbalno-ruchowe), – omawia warunki i konsekwencje podejmowania decyzji o sposobie samoobrony z wykorzystaniem przykładów.

Opracowuje konspekt zajęć samoobrony	– określa temat, miejsce, czas i cel zajęć na podstawie wyników wywiadu z uczestnikami zajęć, – dobiera metody nauczania do poziomu wyszkolenia uczestnika lub grupy, z uwzględnieniem systematyki nauczania technik motorycznych, – dobiera zasady, metody, formy, środki dydaktyczne do tematyki zajęć, – planuje tok zajęć odpowiednio do założonych celów i czasu trwania, jako efekt diagnozy i preferencji uczestników, – omawia zasady bezpieczeństwa dostosowane do tematu i celu zajęć.
Przygotowuje miejsce ćwiczeń do zajęć samoobrony	– omawia dopuszczenia i atesty niezbędne do przeprowadzenia różnego rodzaju ćwiczeń, – sprawdza, czy miejsce ćwiczeń spełnia warunki bezpieczeństwa, – dobiera miejsce oraz środki podmiotowe (partnera) i pozapodmiotowe (np. trenażery, ochraniacze) do specyfiki ćwiczeń.

Zestaw 3. Prowadzenie zajęć samoobrony	
Poszczególne efekty uczenia się	**Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia**
Omawia oraz demonstruje zasady pierwszej pomocy przedmedycznej w typowych urazach dla treningu samoobrony	– omawia zasady przeciwdziałania wypadkom i zachowania higieny w miejscu ćwiczeń, – omawia oraz demonstruje procedury postępowania w przypadku utraty przytomności lub omdlenia, – omawia oraz demonstruje procedury postępowania w przypadku krwotoku, – omawia oraz demonstruje postepowanie w przypadku złamania lub zwichnięcia, – omawia oraz demonstruje postępowanie w przypadku otarcia skóry.
Planuje proces indywidualnego rozwoju umiejętności samoobrony uczestnika	– diagnozuje umiejętności techniczno-taktyczne uczestnika, – weryfikuje oczekiwania uczestników (według kryteriów zdrowotnych, motorycznych, etycznych, ekonomicznych) i uzgadnia cele szkolenia, – opracowuje program i strukturę szkolenia (w tym tematykę poszczególnych zajęć, konspekty poszczególnych zajęć), – prognozuje doraźny (kilkudniowy) lub perspektywiczny (wieloletni) udział uczestnika w uczeniu się i treningu samoobrony, – planuje cykl treningowy dostosowany do indywidualnych oczekiwań, – dobiera odpowiednie metody i środki monitorowania wysiłku fizycznego oraz ocenia specyficzne kompetencje psychomotoryczne z zakresu samoobrony (od łagodnej do ostrej) z uwzględnieniem płci, wieku i stanu zdrowia, – wdraża uczestnika do samooceny własnych kompetencji motorycznych i mentalnych z zakresu samoobrony.
Prezentuje cechy motoryczne i zachowania sytuacyjne oraz wykonuje techniki specyficzne dla samoobrony	– demonstruje postawę bierną, pozycje walki, poruszanie się w walce i umiejętność utrzymania dystansu, – wykonuje unikanie zderzeń: zejście w przód, zejście w tył, zejście w bok, rolowanie, – prezentuje pady i przewroty: pad w tył, pad w tył z przewrotem w tył, pady w bok, pady w przód, przewrót w przód z amortyzacją ramieniem, – prezentuje ciosy i uderzenia w miejscu i w marszu: cios prosty w poziomie – środek, góra, dół, cios sierpowy, cios łokciem pionowo w górę, pionowo w dół, w przód i w bok i w tył, cios na odlew od wewnątrz na zewnątrz, cios kantem dłoni z góry w dół, od zewnątrz do wewnątrz, od wewnątrz na zewnątrz, uderzenie otwartą dłonią, uderzenia głową w przód, w tył i w bok, kombinacje uderzeń, miejsca wrażliwe na uderzenia, – dobiera i wykonuje techniki blokowania uderzeń: zejścia z linii ciosów, uniki, bloki miękkie i twarde, bloki dolne, środkowe, górne, bloki do wewnątrz i na zewnątrz wykonywane przedramieniem lub dłonią, blokady w krzyż górne i dolne,

	– wykonuje techniki kopnięcia w korpus i kopnięcia niskie nogą zakroczną i wykroczną: kolanem na wprost, kolanem okrężne, kopnięcie podbiciem stopy lub podudziem w przód, kopnięcie proste do przodu, kopnięcie w tył, kopnięcie w tył z obrotem, kopnięcie w bok, kopnięcie boczne penetrujące/niskie, kopnięcia piętą miażdżące, kopnięcie okrężne małe i średnie, – dobiera i wykonuje techniki blokowania kopnięć: zejścia z linii kopnięć, zejście w tył, zejście w przód, zejście w bok, uniki, zmiana dystansu, blokowanie rękami lub nogami do wewnątrz i na zewnątrz, – dobiera i wykonuje techniki rzutów: duże podcięcie zewnętrzne, rzut przez biodro, rzut przez plecy, – dobiera i wykonuje techniki trzymań: opasujące, barkowe, czworoboczne, – wykonuje techniki dźwigni i chwytów transportowych: na palce, na nadgarstek, na staw łokciowy, na staw barkowy, na staw skokowy, dźwignia z naciskiem na udo z zewnątrz, – demonstruje duszenia: krzyżowe, z przesuwnym kołnierzem, gołe duszenie.
Prowadzi instruktaż wstępny dotyczący zasad bezpieczeństwa i odpowiedzialności prawnej oraz użytkowania środków pozapodmiotowych	– na podstawie obowiązujących przepisów prawa informuje uczestników o prawnych kryteriach obrony koniecznej oraz odpowiedzialności karnej i cywilnej z tytułu działań związanych z samoobroną, – omawia zasady bezpieczeństwa w warunkach szczególnych zagrażających życiu i zdrowiu ludzkiemu (np. uszkodzenie ciała, utrata przytomności), – definiuje i wydaje komendy oraz sygnały wykorzystywane w trakcie ćwiczeń dotyczące rozpoczęcia, przerwania i zakończenia ćwiczeń oraz wyjaśnia i stosuje czynności związane z wykonywaniem tych komend, – uzasadnia wagę technik werbalnych jako sposobu na wygaszanie agresji i przeciwdziałania jej eskalacji w taktyce i strategii samoobrony.
Realizuje niezbędne elementy zajęć indywidualnych lub grupowych z zakresu samoobrony motorycznej i werbalnej	– przygotowuje miejsce i sprzęt do prowadzenia zajęć, – wyjaśnia zasady oraz taktykę samoobrony (w tym: kontrolowania otoczenia, stopniowania działań, kontrolowania używanej siły), – przedstawia warunki bezpieczeństwa stosowanych symulacji motorycznych i wzajemnej asekuracji, – przeprowadza rozgrzewkę specyficzną dla zajęć samoobrony, – demonstruje i omawia obronę sytuacyjną: • obronę przed chwytem jednorącz i oburącz – za włosy, za głowę, za szyję, za ubranie, za ręce, • obronę przed obchwytem – z przodu, z tyłu, z boku, za ręce i pod ręce, • obronę przed duszeniem – z przodu, z tyłu, z boku, przy ścianie i w ciasnym pomieszczeniu, np. w windzie, • obronę przed serią ciosów i kopnięć, w tym kopnięciem z wyskoku i atakiem z zaskoczenia, • obronę przed przeważającą liczbą atakujących – utrzymanie dystansu, obroty i zmiana miejsca, bloki, zasłony, uniki, ucieczka ze strefy zagrożenia, • obronę przed atakiem kijem – przed uderzeniem z góry, z boku, pchnięciem, uderzeniem okrężnym, • obronę przed pałką – przed uderzeniem z góry, z boku, uderzeniem na odlew, • obronę przed atakiem nożem – zejście z linii ataku, utrzymanie dystansu, obronę przed pchnięciem z dołu, obronę przed pchnięciem z góry, obronę przed pchnięciem z boku i cięciem na odlew i do wewnątrz ze zmianą szybką zamierzonego miejsca zranienia, • obronę przed pistoletem – w bliskim kontakcie z przodu, z boku, z tyłu i z przyłożenia z przodu, do głowy, z boku i z tyłu, – nadzoruje uczestników w trakcie wykonywania ćwiczeń w formach: frontalnej, indywidualnie, w parach (szachownica), stacyjnej, symulacji motorycznych, mieszanej, – ocenia jakość wykonywanych ćwiczeń przez uczestnika oraz identyfikuje i koryguje błędy, indywidualizuje ćwiczenia.

Zestaw 4. Promowanie zdrowego trybu życia	
Poszczególne efekty uczenia się	**Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia**
Promuje aktywność fizyczną poprzez własną postawę	– omawia przykłady działań promujących aktywność fizyczną, – prezentuje odpowiedni poziom przygotowania motorycznego umożliwiający demonstrację wzorcowej techniki ćwiczeń w toku zajęć, – prezentuje profesjonalny wizerunek (np. do ćwiczeń zakłada odpowiedni strój i obuwie, pamięta o zdejmowaniu biżuterii, przestrzega zasad higieny osobistej, nie żuje gumy).
Realizuje działania edukacyjno-informacyjne w trakcie zajęć	– przekazuje informacje o prozdrowotnym celu aktywności fizycznej i korzyściach dla zdrowia wynikających z regularnego uczestnictwa w zajęciach, – wyjaśnia zdrowotne (w rozumieniu zdrowia somatycznego, mentalnego i społecznego) zalety treningu samoobrony, – przekazuje informacje dotyczące uczestnictwa w aktywności fizycznej (w tym na temat bezpieczeństwa, zalecanego stroju, obuwia i sprzętu), – omawia zasady żywienia osób aktywnych fizycznie, – omawia problem stosowania używek oraz prowadzenia niehigienicznego trybu życia.

Zestaw 5. Przeciwdziałanie przemocy i dyskryminacji w sporcie	
Poszczególne efekty uczenia się	**Kryteria weryfikacji ich osiągnięcia**
Opisuje podstawowe pojęcia związane z przemocą i dyskryminacją w sporcie	– omawia pojęcie przemocy i jej rodzaje (w tym przemoc fizyczną, psychiczną, seksualną, rówieśniczą), ze szczególnym uwzględnieniem zachowań przemocowych względem zawodników i innych osób uczestniczących w sporcie, – wyjaśnia konsekwencje przemocy dla indywidualnego rozwoju psychofizycznego i funkcjonowania społecznego osób jej doświadczających oraz dla rozwoju sportu, – omawia znaczenie równego traktowania w sporcie oraz w zarządzaniu sportem (bez względu m.in. na płeć, rasę, pochodzenie etniczne, narodowość, religię, wyznanie, światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną) w kontekście rozwoju sportu oraz jego uniwersalnych wartości.
Opisuje podstawy przeciwdziałania przemocy i dyskryminacji w sporcie	– wymienia sposoby przeciwdziałania przemocy i dyskryminacji w sporcie, w tym przykładowe standardy ochrony zawodników i osób uczestniczących w sporcie, – wyjaśnia, czym jest język wolny od przemocy, oraz znaczenie jego używania względem zawodników i innych osób uczestniczących w sporcie, – wymienia podstawowe przepisy prawa dotyczące ochrony przed przemocą oraz naruszaniem zasady równego traktowania, – wyjaśnia konsekwencje prawne dla osób stosujących przemoc oraz naruszających zasady równego traktowania, – wymienia przykładowe instytucje i organizacje udzielające pomocy osobom po doświadczeniu przemocy lub dyskryminacji, ze szczególnym uwzględnieniem przemocy lub dyskryminacji w sporcie.

4. Ramowe wymagania dotyczące metod przeprowadzania walidacji, osób przeprowadzających walidację oraz warunków organizacyjnych i materialnych niezbędnych do prawidłowego i bezpiecznego przeprowadzania walidacji

Wymagania dotyczące metod przeprowadzania walidacji

Podczas walidacji wykorzystywane są następujące metody:

– test teoretyczny,

– analiza dowodów i deklaracji,

– obserwacja w warunkach symulowanych.

Wymagania dotyczące osób przeprowadzających walidację

Walidację przeprowadza komisja złożona z co najmniej 3 członków, z których 1 pełni funkcję przewodniczącego komisji.

Minimum 2 członków komisji posiada kwalifikację pełną na poziomie co najmniej 6 PRK, a 1 na poziomie 7 PRK. Ponadto członkowie komisji spełniają łącznie następujące warunki:

1) co najmniej 1 osoba jest:

   a) trenerem samoobrony posiadającym dyplom uzyskany przed wejściem w życie ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów (tzw. ustawy deregulacyjnej) lub posiadającym 5-letnie doświadczenie w prowadzeniu szkoleń instruktorów samoobrony lub

   b) trenerem sportów walki (rekomendowane są: judo, ju-jitsu, zapasy, a także sztuki obronne: aikido, hapkido, kung-fu itp.), posiadającym dyplom uzyskany przed wejściem w życie ustawy z dnia 13 czerwca 2013 r. o zmianie ustaw regulujących wykonywanie niektórych zawodów (tzw. ustawy deregulacyjnej) lub posiada kwalifikację na poziomie co najmniej 6 PRK w ww. sportach walki, lub

   c) absolwentem studiów wojskowych, policyjnych, detektywistycznych lub kryminalistycznych, których program obejmował przygotowanie motoryczne oraz praktyczne zastosowanie technik samoobrony, z uwzględnieniem zasad obrony koniecznej i ograniczania ryzyka ich przekroczenia;

2) co najmniej 1 osoba posiada minimum 3-letnie doświadczenie w prowadzeniu egzaminów;

3) co najmniej 1 osoba posiada doświadczenie w zakresie działań związanych z wdrażaniem Zintegrowanego Systemu Kwalifikacji (ZSK).

Wymagania dotyczące warunków organizacyjnych i materialnych niezbędnych do prawidłowego i bezpiecznego przeprowadzania walidacji

Cały proces walidacji nie może trwać dłużej niż 1 miesiąc.

Walidacja składa się z czterech następujących po sobie części:

Część 1: test teoretyczny sprawdzający zestawy efektów uczenia się, z pominięciem demonstracji technik, opisanych w zestawach efektów uczenia się nr 3 i nr 4.

Część 2: obserwacja w warunkach symulowanych – demonstracja technik opisanych w zestawach efektów uczenia się nr 3 i nr 4.

Część 3: analiza dowodów – ocena opracowanego przez osobę podlegającą walidacji konspektu zajęć oraz planu rozwoju uczestnika zajęć.

Część 4: obserwacja w warunkach symulowanych jednostki zajęciowej trwającej minimum 30 minut, prowadzonej przez osobę podlegającą walidacji.

Warunkiem przystąpienia do kolejnej części jest uzyskanie pozytywnego wyniku z poprzedniej.

Instytucja certyfikująca zapewnia:

– warunki organizacyjne i techniczne umożliwiające przeprowadzenie testu teoretycznego w formie pisemnej lub elektronicznej, w tym odpowiednio: arkusze testowe i materiały piśmiennicze albo sprawny sprzęt elektroniczny, stabilne łącze internetowe i dostęp do platformy egzaminacyjnej,

– salę gimnastyczną wyposażoną w atestowaną matę oraz sprawny technicznie sprzęt treningowy dostosowany do rodzaju wykonywanych ćwiczeń, w szczególności tarcze i łapy treningowe, worki treningowe, środki ochrony indywidualnej oraz bezpieczne atrapy przedmiotów wykorzystywanych podczas symulacji technik samoobrony,

– przestrzeń symulującą spotkanie z napastnikiem (np. schody, winda, teren otwarty itp.),
– minimum 2 uczestników zajęć prowadzonych w części 4 walidacji.

Instytucja prowadząca walidację musi zapewnić bezstronną i niezależną procedurę odwoławczą, w ramach której osoby uczestniczące w procesie walidacji mają możliwość odwołania się od decyzji dotyczących spełnienia wymogów formalnych, przeprowadzenia poszczególnych części walidacji, a także decyzji kończącej walidację. W przypadku negatywnego wyniku weryfikacji instytucja prowadząca walidację jest zobowiązana przedstawić uzasadnienie decyzji.

Dodatkowe informacje na temat ramowych wymagań dotyczących walidacji

Instytucja prowadząca walidację zapewnia wsparcie doradcy na etapie identyfikowania i na etapie dokumentowania posiadanych efektów uczenia się. Etap identyfikacji nie jest obowiązkowy. Na etapie identyfikowania i dokumentowania jest możliwe uznanie wcześniejszych osiągnięć z zakresu zestawów efektów uczenia się nr 1 i nr 4. Uznania tego dokonuje komisja walidacyjna na podstawie analizy przedstawionych dowodów.

5. Warunki, jakie musi spełniać osoba przystępująca do walidacji

Do walidacji może przystąpić osoba, która:
– ukończyła 18 lat,
– posiada kwalifikację pełną na poziomie 4 PRK,
– przedstawi oświadczenie o braku przeciwwskazań zdrowotnych do wykonywania zadań zawodowych związanych z prowadzeniem zajęć z samoobrony,
– przedstawi zaświadczenie ukończenia minimum ośmiogodzinnego kursu pierwszej pomocy, udokumentowanego certyfikatem zdobytym w okresie ostatnich 5 lat.

6. Inne, poza pozytywnym wynikiem walidacji, warunki uzyskania kwalifikacji wolnorynkowej

Brak innych, poza pozytywnym wynikiem walidacji, warunków uzyskania kwalifikacji wolnorynkowej

7. Okres ważności certyfikatu kwalifikacji wolnorynkowej oraz warunki przedłużenia ważności

Certyfikat jest ważny 5 lat. Po tym czasie, aby przedłużyć ważność certyfikatu, należy przedłożyć dokumenty potwierdzające aktywność zawodową i edukacyjną w postaci:
1) potwierdzenia prowadzenia działalności gospodarczej w zakresie prowadzenia zajęć z samoobrony oraz minimum 1 certyfikatu ukończenia kursu/szkolenia o profilu związanym z prowadzeniem zajęć z samoobrony lub sportów/sztuk walki (łącznie minimum 30 godzin), lub
2) potwierdzenia ze strony podmiotów zewnętrznych o świadczeniu usług lub zatrudnieniu w charakterze instruktora samoobrony oraz minimum 1 certyfikatu ukończenia kursu/szkolenia o profilu związanym z prowadzeniem zajęć z samoobrony lub sportów/sztuk walki (łącznie minimum 30 godzin), lub
3) potwierdzenia prowadzenia zajęć z samoobrony w ramach umowy wolontariatu oraz minimum 1 certyfikatu ukończenia kursu/szkolenia o profilu związanym z prowadzeniem zajęć z samoobrony lub sportów/sztuk walki (łącznie minimum 30 godzin).

8. Dodatkowe warunki, które muszą spełniać podmioty ubiegające się o uprawnienie do certyfikowania na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji

Brak dodatkowych warunków, które muszą spełniać podmioty ubiegające się o uprawnienie do certyfikowania na podstawie art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji.

9. Termin dokonywania przeglądu kwalifikacji, z uwzględnieniem terminu, o którym mowa w art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o Zintegrowanym Systemie Kwalifikacji

Nierzadziej niż raz na 10 lat